

[Rytter.]

kert paa det. Det har faktisk vist sig ved Efterforskningen af Forbrydelser, at Politiet, naar Statspolitichefen eller Ministeren greb ind, for øvrigt ogsaa naar de ikke greb ind, har kunnet optræde hurtigt og bestemt. At der i enkelte Tilfælde har vist sig Vanskeligheder, fordi der var en Politimester, som ikke magtede sin Opgave, er en Sag for sig, men gennemgaaende har Politimestrene været i Stand til at skønne over, om de skulde tilkalde Assistance eller ikke, og hvis Politimestrene ikke har kunnet det, har en Opringning fra Statspolitichefen eller eventuelt Justitsministeren haft en forbavsende god Virkning med Hensyn til øjeblikkelig at faa Politimesteren til at rekvirere Assistance. Derfor er Samarbejdet gaaet fortrinligt. At der har været et enkelt Eksempel paa det modsatte, beviser ingenting — det vil ogsaa kunne ske i Fremtiden.

Man foreslaar her en Ordning, hvorefter der skal være to Overhoveder for Politistyrken i Danmark, en Rigspolitichef og Politidirektøren i København. Politidirektøren i København sammenstilles med almindelige Politimestre. Jeg tror, at man her gør sig skyldig i en fundamental Fejl. Politidirektøren i København har jo et Personale under sig, som er langt større end det Personale, Rigspolitichefen har under sig, og saa tror jeg, det er uheldigt, at de to Embedsmænd skal fungere ved Siden af hinanden, ja, Københavns Politidirektør skal endog sortere under Rigspolitichefen. Der oprettes ganske vist ikke et Direktorat, hvad jeg mener, den højtærede Justitsminister gør fuldkommen rigtigt i ikke at foreslaa, men Stillingen bliver altsaa den, at Henvendelser fra Politidirektøren til Justitsministeren skal gaa gennem Rigspolitichefen. Noget saadant kan ikke være rigtigt, naar det gælder om at handle hurtigt. Det forekommer mig, at den naturlige Ordning havde været, at Politidirektøren i København ligesom nu fik Ordenspolitiet i København under sig og endvidere var Chef for Statspolitiet, saa at man kun havde eet Overhovede for Politiet. De Gnidninger, der har været mellem Statspolitiet og det kommunale Politi, altsaa navnlig det københavnske, vilde dermed falde bort med det samme, og man vilde

undgaa de Vanskeligheder, der følger af, at ensartede Sager hører under to forskellige Chefer. Kontoret for Centralregistrering og Kontoret for Generalregistrering er i Virkeligheden akkurat det samme, men det sorterer under to forskellige Chefer. Hvorfor skal det det?

Det forekommer mig, som sagt, at man her gør sig skyldig i en fundamental Fejl, der nødvendigvis maa medføre visse Ulemper. Man berøver Kommunerne den Ret, som de hidtil har haft over for Politiet, og som jeg tror har medført et godt Forhold mellem Politiet og Befolkningen. Jeg maa hævde, at Loven af 1928, som hvilede paa Kommissionsbetænkningen af 1926, og som fik Tilslutning af alle Partier her paa Rigsdagen, har virket godt. Det indrømmes ogsaa fra alle Sider. De Ulemper, som muligvis kan have været forbundet med denne Lov, maa man kunne fjerne uden at gaa til denne gennemgribende Ændring. Og een Ulempe vil jo overhovedet ikke blive fjernet, idet Gnidninger kan opstaa mellem Statspolitichefen og Københavns Politi, navnlig paa Grund af, at mange Sager skal gaa gennem Rigspolitichefen til Justitsministeren.

Jeg mener altsaa, at denne Ordning hverken er i Kommunernes eller i Befolkningens Interesse, og den bliver dyrere, idet den medfører, at nogle rekvirerer og andre betaler.

Men der er det, der er værre. Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (V. Buhl) sagde, at det var godt, at Ansvar blev lagt paa bestemte Steder. Ja, det er godt, naar Magten og Ansvar lægges samme Sted. Det er en stor Fordel, naar det sker, men det sker netop ikke efter dette Lovforslag. Der staar f. Eks. i § 109, at Indstillinger om Ansættelser og Forfremmelser, Fordeling og Omflytning inden for Politikorpset skal forelægges for Rigspolitichefen. Og saa staar der: „Forinden Forflyttelse sker, skal dog vedkommende Politimesters (Politidirektørens) og vedkommende Tjenestemand's Erklæring indhentes.“ Jeg ved ikke, hvorledes Ansættelser og Forfremmelser, Fordeling og Omflytning inden for Københavns Politi skal foregaa, naar det skal være en anden Embedsmand end den, som daglig har med de paagældende at gøre, der skal træffe Afgørelsen. Man